

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. п. п.
Конто почт. шваб. 143.322
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краях 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словацькій 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

2⁴⁰ літра Меду до п'яття „ПАТО-
КА“ під гарантією з чистого
меду без ніяких домішок. —
Лікери і горілки по знижених цінах.
КРЕБС-ПАТОКА
БАТОРОГО 7. Личаківська 3.

„Не словами, але ділами“.

Львів, 21. квітня 1927.

Потрапивши президент польської держави І. Мосціцький висловився перед представником американської „Association Presse“ на тему тих актуальних питань в Польщі, які не лише цікавлять, але й хвилюють світ. Між іншим висловився він і на болючу „меншостеву“ тему і то незвичайно оригінально, просто по муссолінівськи.

„Нашим змаганням — говорив він — є довести до приязних відносин з національними меншостями не словами, але ділами. Наш уряд признає рівноправними всіх польських громадян, усі меншости іншого походження, раси і віросповідання, або всі групи, що є зв'язані зі собою вузлами економічними і культурними. Всяку співпрацю (wszelkie współdziałanie) для добра кожно будемо підтримувати фактами, а не словами. Доведемо до гармонії всього нашого населення в Польщі без ніяких торговельних рахунків, не пропонуючи ніякої концесії і не викидаючи негайної подяки або відплати. Одночасно не хочемо нікому давати привілеїв на чийсь коштів. Як лікарі змагаємо до уздоровлення цілого державного організму, змішуючи й оздоровлюючи гармонію серед населення.“

Головним тоном заяви президента польської держави є змагання до налагодження приязних відносин ділами, а не словами. Що це значить? Це значить, що досі всі польські уряди змагали до досягнення тієї мети якраз словами, а діла говорили що іншого, а вчинки були запереченням слів. Ствердження цього факту найвищим офіційним представником сучасної Польщі має своє значіння. Дперва цей уряд, тав. санаційний, якому патронує през. Мосціцький, має в програмі доводити до приязних відносин з „меншостями“ не словами, але ділами. Уряд марш. Пілсудського признає рівноправними всіх „чужоплеменців“ („меншости іншого походження“), всі меншости расові, віросповідні, економічні і культурні. Очевидно, в цій ніби-то ясній і виразній заяві не достеє порівняння. З ким рівноправними признає ці „меншости“ польський уряд? З поляками, з пануючою нацією, чи лише признає їх „рівноправними“ між собою?

На це питання не находимо відповіді у заяві президента польської держави, або вірніше: нахочимо її, але в користь тієї другої тези. Польський уряд признає тільки рівноправність „меншостей“ між собою, а не їх рівність з пануючою нацією. А що це значить, хіба зайвим було би пояснювати. Зрештою, поясненням цієї другої тези є дальша частина президентської заяви, що набирає признак лїтійськості. Ніякої рівноправності з пануючою нацією нема, бож уряд тільки збирається підтримувати „всяку співпрацю для добра краю“, маючи на увазі гармонію всього населення. Ясно, що розуміння „добра“ є інше у посідачів влади, а інше у тих, що є предметом „гармонізаційних“ змагань; інше у тих, що мають все, а інше у тих, що не мають нічого, — словом висловлюючись соціально-

Український Театр Н. Стадника. Великий репертуар у Львові. Сала Тов. Лисенка — 730 вечором. В неділю 24, ц. м. „Орлов“. В понеділок 25, ц. м. „Графиня Марія“ (з участю п-ні Орлян, Стефі Стадник, Залушкого, Неделко, Рубчака, Яреми, Стадника) в головних ролях. У вівторок 26, ц. м. 2 останні вистави попол. год. 3, по знижених цінах „Клякотько“, оперетка Лєгара. — Вечором 730 прем'єра „Кохання“, трагедія Вільдеганса. — Білети в Союзіні Базарі, а в день вистав від 10—1 і 5 год.

гічними термінами: інше у капіталістів усяких дібр і засобів, а інше у „національно-меншостевого“ пролетаріату. Польський уряд не буде вдаватися в ніякі торги, треба розуміти — політичні, не буде пропонувати ніяких концесій і не викидатиме негайної відплати чи подяки.

Можна би повитати таку авторитетну заяву, етичну в своїй основі, якби вона відповідала дійсності. Однак з недавнього минулого знаємо, що той уряд жваво шукав торговців і виявляв велику охоту до торгів. Тільки не найшовши їх (з огляду на всесторонню „недиспозицію“ одного б. українського політика), мусів зробити відворот і то зовсім не по лнії етики. Бо замість неетичних „торговельних рахунків“ прийшло до підтримки й розбудови наємного кондотієрства цієї „гармонізаційної“ політики, політичного кондотієрства найгіршої марки, себ-то хлібодщини.

Та не будемо вдаватися в аналіз цієї „гармонізаційної“ акції, бо за це в цілості сконфісковано вчорашню статтю. Ствердимо тільки, що провідною думкою наміченої „гармонізації“ є якась неясна, туманна амальгама „санації“ в невідомій площині. В сутній частині заяви президента польської держави впадає в очі факт, що він зовсім не говорить про національність, з яких деякі йдуть в міліони громадян, тільки про „меншости іншого походження, раси і віросповідання“. Здається, що ця заява була адресована до грошевитих американських жидів і по суті мала на увазі польських жидів. Таким чином майбутня „гармонізаційна“ політика польського уряду під батуту марш. Пілсудського має розвиватися на якійсь, ближче неозначеній анаціональній, польсько-інтернаціоналістичній основі.

Але які діла — в противенстві до слів — супроводжують польську „гармонізаційну“ політику? Важко дати відповідь на це питання. Діла поки-що ніхто не помічає, бо хібаж не можна іменем діл охрестити субвенціонування наємного кондотієрства чи оснування рептільних газеток (в останньому часі в Луцьку „Народний Вісник“), не згадувати про політичні репресії. В ділянці політики освітньої і шкільної, церковної, господарської, кредитової, земельної, адміністративної і т. і. — все остало по старому. Уряд марш. Пілсудського, що змагає до „приязних відносин, а національними меншостями“, в цілості санкціонував „здобутки“ попередньої доби, урядів Грабських і Вітосів, і навіть пальцем не рушив, щоби повернути найелементарніші права і чисто людські умови життя для українського народу. Хіба, що ті „діла“ ще перед нами, але і в такому випадку, на основі дотеперішньої практики, узмістовленої в „ліквідації“ Білор. Громади, мусимо сказати собі: „Timeo Danaos et dona ferentes“.

Саботажі на Радянській Україні.

Офіційна енуціяція Чубаря.

На відбутому шойно X. зїзді рад голова уряду УСРР Чубар одержав між іншими також письмений запит про те, чи останні пожежі на Україні не є ділом протирадянських чинників. На нього дав Чубар таку відповідь:

„У нас були пожежі, у нас було інколи нищення залізниць, заводів і т. ін. Ми деякі відомості маємо, що в цьому беруть участь деякі капіталістичні держави і в кожному разі агенти капіталістичних держав. Пожежі в деякій мірі ми можемо віднести на рахунок наших ворогів, а в деякій мірі, звичайно, ми мусимо віднести і на рахунок безгосподарності наших підприємств і тих товаришів, що кермують підприємствами. Не можна всього віднести на рахунок наших ворогів. Доводиться добру частину відносити на нашу безгосподарність, на нашу недбайливість. За останній час ми мали великі пожежі. Наприклад, пожежа катанної фабрики в Харкові, шкіряного заводу в Києві, цукрової фабрики в Сумах, заводу в Маріуполі і т. інше. І деякого довелось затримати з тих, хто палив і хто намагався ще шкодити нашій роботі. Так наприклад затримали одного чоловіка, що прямо сказав, що він приїхав з певною метою шкодити нашій промисловості. Звичайно, що дальше слідство може викрити, звідки він приїхав, хто йому це доручив і тоді, звичайно, уряд мусить взяти певних заходів, щоб надалі не було до нас таких „делегатів“.

3 життя наших установ.

Народня Лічниця в 1926 р.

Народня Лічниця сповніє від 24 років культурно-гуманітарне лікарське завдання, подаючи лікарську поміч найбільшим й малозаможним громадянам нашої нації в усяких недугах. В 1926 році зробила Н. Л. у своєму розвитку великий поступ, бо через книжний дар нашого мецената Митрополита Андрія Шептицького набула на власність гарну простору реальність з горіхом і фронтом до вулиці 60 м. довжини будівельної площі при вулиці Петра Скарги ч. 4. в дуже догідній місці в середині міста серед городів і близько комунікаційного осередку. Реальність надається дуже під будову й розбудову Народної Лічниці. Н. Л. обмежує досі свою діяльність на амбулаторіальне лічення хорих в різних недугах. Шпитальне лікування хорих у тяжких недугах і операційне лічення досі не можливе з причини браку приміщення для хорих.

В 1926 році ординувало в Н. Л. 12 лікарів, а то: на відділі внутрішніх недуг д-р Куровець, д-р Панчашин і д-р Гинчаків; на дитячій відділі д-р Тула-Надралевич; на жіночій відділі д-р Гинчаків; на хірургічній відділі д-р Бурачинський, д-р Якіс Зельцер; на відділі жіночих недуг д-р Подолінський і д-р О. Пелех; на відділі полових і шкірних недуг д-р Гриневич; на очній відділі д-р Ігаль. При хірургічній відділі знаведено під кінець 1926 року під управою д-ра Бурачинського 19.6 року під управою д-ра Бурачинського д-р В. Бабій. — Д-р Музика виконував для хорих Н. Л. хімічно-бактеріальні дослі-

ди виділи, видавали і крови хорих — для убогих даром, а для середньо-заможних за зниженою ціною.

В 1926 році лікувалося в Н. Л. 8144 хорих, яким уділено 18.911 лікарських порад, змін хірургічних перев'язок і т. д. В разі потреби роблено хірургічні операції, у випадках, де хорі не потребували лежати. Найбільша фреквенція хорих була на відділі внутрішніх недуг, де лікувалося 3.748 хорих, відтак на хірургічній 1739 і відділі горла, носа і носа 828. Після народности було хорих 5.242 українців (64 пр.), 2081 Поляків (25 пр.), 721 жидів (9 пр.), 96 інших народностей як русські, чехословаки, югослави та німці (2 пр.). Хорі, що лікувалися в Н. Л., були з міста Львова, суміжних повітів а далі з усіх повітів Східної Галичини, Холмщини, Полісся і Волині.

У 1926 році збільшилася інвентар лікарських приладів — дуже значно, а то через закупню приладів на суму кругло 1000 зол. а крім цього наслідком дару Лікарської Спілки Українських Лікарів у Празі вартості около 2000 зол. п. Вартість цілого лікарського інвентаря Н. Л. виносить тепер приблизно 6000 зол. п. Реальність з огородам вартує около 30.000 зол. п. готівка в касі 4.622 амар. дол. т. є 41.598 Готівка в твердій валюті зложена в Центр-Банку. Ціле майно Н. Л. виносить около 97.000 зол. п. Народня Лічниця існує, розвивається і приймає до ширшої розбудови і до будови шпиталю. З вкладок членських вплинуло за рік заледви 41 зол. п., добровільних датків на будову шпиталю 9855 зол. Латин хорих, лічених в Н. Л. принесли 7.24037 зол. п., шпитальний комітет в Празі дав 260 ам. дол. Наведені цифри вказують яскраво, що загаль української суспільности цікавиться не інтересується українською високою культурно-гуманітарною лікарською установою.

Самі хорі, що лікуються в лічниці, і залізна енергія гуртка лікарів-українців підтримують Н. Л., допомагають її розбудові і будові шпиталю при Н. Л. у Львові, потребу якого всі відчувують, а переловсім хорі і лікарі українці, студенти медицини, які потребують вартату до лікарської праці, дальшого лікарського образования і научних дослідів. Шпитальний комітет розвивав доволі енергійну діяльність, та вислід як на таку ідею і гуманітарну ціль, був марний. Загальні збори Н. Л., які відбулися 31. березня ц. р., одобрили діяльність уряду Н. Л., висказали їй подяку та всім лікарям Н. Л., що цілий рік щодня по кілька годин безплатно жертвували свій труд у користь Нар. Лічниці.

Загальні збори висказали крім того широкую подяку адвокатам д-ру Евг. Гвоздецькому, д-ру Охримовичеві і д-ру О. Надралевичу за їх великий труд в упорядкуванні правних постанов набути і заїматбуванні реальності на Н. Л., а що вони зробили зовсім безітересово, безплатно з великою посамтою і стратою часу. Загальні збори висказали енергійно за необхідністю будови шпиталю при Н. Л. і в тій цілі вибрали спеціальний комітет під проводом д-ра Евг. Бурачинського. На рік 1927 вибрано до нової управи: д-ра М. Вахнянина головою, о. крилошеника В. Томовича заступником голови, студ. мед. Кархута секретарем, д-ра Бурачинського скарбником, д-ра Курця, Мих. Стефанівського, д-ра Надралу, д-ра Подолінського, д-ра Пелеха, Мих. Галибе, членами Ради. До Дирекції зайшли: д-р Куровець, як директор і д-р Бурачинський, як заступник директора.

Новою брано управа Н. Л. і шпитальний комітет відкакуються отсім до українського громадянства в краю і поза гра-

чиними краю в прокла-
сам шестих датків для
товариства і на будову
шпиталю при М. Л. Загальні
збори відійшли вже цього року при-
ступити до будови першого павільйону на 15
до 20 ліжок. Наказано тому: дономогти
нам до спонсання цієї пакучої лікарської
потреби немої наші. Гроші треба слати
на руки д-ра Евг. Бурячинського, лікар
у Львові вул. Лява Сапига 25.

Висуватися громадою
в членів М. Л. і при кожній
нагоді не забувайте на
одному українську лі-
карську народну інсти-
туцію, необхідну для ро-
звитку потреби добра лі-
карської науки в укра-
їнській нації.

За управу Народної Лікарні у
Львові:
д-р М. Ветчинин голов., студ. мед. Кес-
лут секретар, д-р Кривошея, д-р Бурячин-
ський — директора.

2 Національного Музею у Львові.

Великою навантаженістю предметів: ікон, картин,
одяг з народного побуту в культурі,
безпечною побільшувати в доповненні бо-
гачство збірок Національного Музею. За
перші місяці цього року число предметів,
які влилися до музею, зросло до 25.800
— коли при кінці 1926 р. було їх лише
25.345. Нові предмети одержує музей як
дар, дорожньою куня, або дорожньою ви-
німає за музейні видання.

Найбільше збагачилася музейна бібліо-
тека новими виданнями по музейництву,
мистецтву та історії друкарства — набула
близько 300 книжок ціною біля 3000 зол.

Щоб зацікавити громадянство з по-
ширенням видань Радянської України, вла-
штовано в лютий виставу української та
білоруської книжки. Вона обіймає видання
Української Академії Наук, Українського
Інституту Книгознавства у Києві та Ін-
ст-Кушча в Мінську, з останніх літ.
Спеціальний відділ присвячено виданням
Української Антографії, Православ. Церк-
ви. Та зацікавлення нашої громади
було мале, бо протягом двох місяців,
відвідало виставу всього 160 відвідувачів.
— В іконописній лабораторії працює п. Му-
тикова над консервацією ікон. Досі від-
новлено 17 ікон XVI в.

В етнографічному відділі почалася праця
над збірною писанкою. Переводиться чи-
щення і консервація писанок та розкла-
дається матеріал по місцевостях і пові-
тах. Досі уложено часті гуцульських пи-
санок (між ними збірку Вол. Шухевича)
і соціальних. Щоб дати образ орна-
ментики галицьких писанок, переписує-
ться зразки. Зарисовано вже 90 найкращих
представників графічного мистецтва з
ростючими орнаментами.

В найближчому часі відбудеться етно-
графічна виставка галицьких вишивок, збір-
ки ікон Олеської Ікони Ватисах і Стрия.
Ще збірка вишивок роботи сільських арти-
сток має оригінальні зразки людської тех-
ніки народних мотівів і кольористики.

Виставу доповнять картини збірки Нав.
Музею і прикрасять етнографічні картини
українських мистців.

Виставу буде відкрито після свят.

Т-во охорони воєнних могил.

Перед установчими зборами.

Після того, як влада затвердила статут
Т-ва охорони воєнних могил, ініціатори
його, що підписали статут, скликали на
день 19. к. м. нараду гуртка людей, що
інтересуються цією справою, щоб поро-
хуватися в справі установчих зборів ново-
го товариства, кандидатів до Головної
Ради і членів Т-ва на найближчу ме-
ту. На нараді, що минала рідку у нас
одноточність поглядів присутніх, вирішено
отсе:

Установчі збори Т-ва охорони воєнних
могил відбудуться в понеділок, дня
2. травня ц. р. в залі Української Ве-
сели в 6. годині вечером. На порядку
зборів: 1) Отворення зборів — радн. С.
Стебленький. 2) Вибір президії. 3) Завдан-
ня Т-ва охорони воєнних могил — ре-
ферат д-ра І. Німчука. 4) Відчитання і по-
яснення статуту. 5) Вписи членів. 6) Вибір
голови, 9 членів і 3 заступників Головної
Ради та вибір 3 членів ревізійної комісії.
7) Успішення членської вкладки. 8) Внески
і заплати.

Вибрана на загальних зборах Головна
Рада Т-ва буде по статуту централею
для цілого краю і для всіх своїх філій,
що можуть ґрунтуватися там, де найде-
тсь принаймні 10 членів Т-ва. В найко-
ротшому часі буде заснована філія Т-ва
у Львові і в кількох повітових центрах,
що вже звернулися до Львова по статуті.
Статут Т-ва вже друкується і зараз по
свяхтах зачитється їх розсилка по краю.
Інтересовані можуть звертатися по статисти
на отсю (тимчасову) адресу: Львів, вул.
Руська 18, П. пов. (Карпатія).

З приводу заповіданих установчих
зборів Т-ва охорони воєнних могил у
Львові треба надіятися, що українське
громадянство, а зрозумілих ваги цього
Т-ва, кинути численно на його зборів
і підтримати його змагання з усіх сил. Ва-
жне також, щоб на ці збори явилися й
делегати провінцій, щоб познайомилися тут
на місці з великими завданнями Т-ва і пе-
ревели їх чинкорше в діло у себе дома.
Бо передбачена статутном праця Т-ва ве-
личезна і її ми мусимо виконати всі, поки
на заплану.

смерті, отже злочин підлягаючий
компетенції римської влади. Саме
уявлення Ісуса було виконанням
неправної, сторонничої ухвали Си-
недріону, тому, що жидівські вла-
сті після обов'язуючих законів не
мали права видавати приказу на
уявлення.

Обвинувачення йде — після хви-
левої потреби — раз в напрямі
злочину бунту — то знов в на-
прямі обиди Бога. В поступованні
перед Синедріоном обвинувачення
за злочин бунту через недостатку
доказів упадає, однак перед Пила-
том висувають жиди це обвину-
вання на перше місце тому, бо
дійшли до переконавання, що проку-
ратор Риму в мимій обиді Бога
не був би добавив злочину загро-
женого карою смерті.

Поступовання перед Синедріо-
ном було одним звеном похибок
і юридичних неправильностей, як у
формальнім так і в мериторичнім
розумінні. Пилат, що від самого
початку старався викрутитися з тої
цілої афери, не переслухав ані од-
ного свідка, не взяв під розвагу
жодного доказу, не видав жодного
вироку, а вкінці передав обвину-
ваченого Ісуса гнобителям, хоч був
переконаний про його невинність.

Розправа а опісля засуд Ісуса бу-
ла, на думку Россаді, наругою над
писаним і неписаним правом: —
Ісуса не суджено і не покарано, але
прямо в огидний спосіб замордова-
но. Жидівські духовники порішили
Ісуса смерть вже надовго перед
розправою, а представники римської
влади нічого не зарядив, щоб могла

Виборча ординація до самоврядних установ Сх. Галичини.

Варшава, 20. квітня 1927.

У міністерстві внутр. справ, під про-
водом дир. самоврядного департаменту
Вайсброра, почалася нині конференція для
обговорення справи виб. ординації до са-
моврядних установ у Сх. Галичині. Інтер-
претація обов'язуючої в Галичині зиб. ор-
динації походить із часів Австрії, а опісля

доповнено її розпорядком польської
жидівської комісії у Кракові. Для уста-
влення одностайної інтерпретації скликані
конференції до Варшави. Варуть у ній
участь начальники самоврядних установ
воєводства: коляніського, львівського, ста-
ніславського і тернопільського. Конфе-
ренція потребує кілька днів.

Бльокада Китаю.

Берлін, 20. квітня 1927.

Кореспондент "Таг-у" повідомляє зі
Шангаю, що після утворення нового
японського уряду під провідом бар. Та-
нака міжнародна політика Японії у відно-
шенні до Китаю зовсім змінилася. Японсь-
кі команданти п'ятиох великих зацікавлен-
них держав наважувалися в справі
спільного плану бльокади Китаю. Ухвали-
ли подібний план бльокади, на основі
якого і Японія має взяти чинну участь
у бльокаді китайських берегів. Японські
воєнні кораблі бльокуватимуть Ганкоу,
а англійські Кю-Кіанг, Нанкін, Чінг-Канг і
Бу-Ту. Крім того мають патрулювати між
Ганкоу і Шангаєм.

Лондон, 20. квітня 1927.

У зв'язі з урядом переняття влади
над Пекіном і околишню марш. Чанг-Шо-
лінь пропонує закордонним посольствам
кляти на себе охорону посольської аль-
маші в Пекіні. Пекінський уряд відкидає
всікі домагання СРСР, які більшовики

стваряють у зв'язі з революцією, переданою
в більшовицькій амбасаді у Пекін.

Лондон, 20. квітня 1927.

Утворення Чанг-Кай-Шеком нового уря-
ду в Нанкіні збільшило хаос у Китаю.
Чанг-Кай-Шек заявив собі підлеглим у
Кантоні і Шангаю, а також у великих о-
середках під. провінцій. Зате давній ван-
топський уряд, що тепер є у Ганкоу, є і
рука Чанг-Шека і Чін-Кіанга. Обидва уряди
в Ганкоу і в Нанкіні бояли військову ве-
що: Чанг-Кай-Шек хоче зайти Ганкоу,
а давній кантонський уряд заперує
проти Нанкіну.

Лондон, 20. квітня 1927.

Чанг-Кай-Шек думає і далі вести
кампанію проти півн. уряду. Чанг-Кай-Шек
має 300.000 армію, тому не боїться офі-
ційний військ, вірних урядові в Ганкоу. Но-
вий уряд у Нанкіні бажав піддержати
принаймні владу в усіх державах, до-
магається лише улагодження несправед-
ливих трактатів. У Шангаю покарає
смертю около 100 комуністів.

Страйк вуглекопів в Англії

Лондон, 20. квітня 1927.

В англійських господарських колах чи-
сяться з вибухом нової вуглевої кризи —
в червні або липні ц. р., тому, що власни-
ки для покриття коштів страйку хочуть ще
більше зредукувати платні. Ген. секретар
союзу шахтарів Кук у промові зазначив,
що профсоюзи мусять бути готові до
участі в солідній акції шахтарів.

Воєнні приготування в Альбанії.

Лондон, 20. квітня 1927.

"Юнайтед Прес" довідується з Атен,
що в Альбанії переводяться зовсім явко
воєнні приготування. Три батальйони піхоти
відійшли з Ельбасану на югославський
кордон.

Замкнення румунського парламенту.

Бухарешт, 20. квітня 1927.

На засіданні парламенту през. ради міні-
стерів ген. Авереску, після відчитання
відручного письма короля про замкнення
парламенту, у промові зазначив, що про до-
рогу короля кружляли різні чутки. Криза в
здоров'ї короля протримувалася, так, що при
отворенні найближчої сесії парламенту
король сам відчитав відручне письмо.

Монархія на Мадярщині.

Будапешт, 20. квітня 1927.

На зборах закликає кня. Йосиф, що під-
держує Мадярщину в її змаганнях

до привернення корони св. Стефана, щоб
знову наїхалася у своїй 100-літній славі.

Шпіонажа на Словацькій

Кошиці, 20. квітня 1927.

Словацька поліція впала тут на слід
шпіонської акції, якою керував народ-
ний учитель Туга. Шпіонажу ведено в ко-
лишній Мадярщині. Туга нібито одержував
на шпіонажу гроші від якоїсь жінки.

Катастрофа в церкві.

20 убитих.

Лісбона, 20. квітня 1927.

У велику суботу під час богослужіння
завалилася стеля тутешнього собору. Ру-
хомови засипало сотні людей. Богато і
мало згинуло на місці. Видобуто вже 20
убитих, 30 також ранених, деякі ранені
було около 400 людей.

Нагальна буря в Кнісі.

Київ, 20. квітня 1927.

Над Києвом лютувала нагальна буря
Кіньканітська громада узяла в середу
Один із них ударив у Софійській соборі
і стояв та зникла частина одної бані. Буря
була така страшна, що мусім здержати
трамвайний рух.

Біржа.

Гроші.

Курс долара 394.

РОМАН ВМОХОВСЬКИЙ.

Морд на Голгофті.

(Романти Христа і правничі
освітлені.)

(Докінчено.)

І як з одної сторони жидівське
судництво, хоч не позбавлене ще
географічного впливу, всеж таки
було піднесене великим творцем
пентатеуху на висоту цивілізацій-
ного поступу — так з другої сто-
рони класичне судництво римлян,
впливуче з животоного джерела
правничого генія латинського іме-
ни, довісім не дописало в справі
Ісуса. З того всього нічого оста-
точно не залишилося крім нікчемної
історичності, та сліпої мести жи-
дівської касті духовників і нуж-
деюїї непорядності римського
прокуратора, котрий без правиль-
ного переслухання, без переведення
обов'язуючого карного поступо-
вання, без доказів вини, ба навіть
без присуду видав невинно обви-
нуваченого на поталу Його гоні-
телів.

Вже владична квестія компетен-
ції є на підставі кожному доступ-
них джерел, по думці Россаді, зо-
сім ясна. Не висока Рада Си-
недріону, тільки одинока римська
влада, отже в даному випадку про-
куратор Риму як остання рішення
інстанція був покликаний до засі-
дання і суди над Ісусом тому, що
по думці обвинувачення, був це
злочин, який загрожував карою

спрямувати справедливості на до-
рогу її законного рішення. Книжку
Россаді переведено, як вже я зга-
дав, майже на всі європейські мови
і хоч вона є призначена в першій
мірі для правників, то і люди не-
фахові можуть з неї багато скорис-
тати.

І не можна автора посуджувати
за якусь зарозумілість, що присвя-
чує свій науковий твір тим, які жи-
вуть, не знаючи ціли свого життя,
що стогнуть не в убожстві, але
темноті душі, з якої не спасе їх ні-
яка фарисейська справедливість.

Є цей твір коротким повторен-
ням книг Нового Завіту, уложений
правником, що є різнорізно мис-
цем слова. Про те хіба найліпше
свідчить той розділ, в якому він пе-
реводить паралелю між розп'я-
ттям Ісуса і страчанням Савонаролі.

Ероним Савонароля, уроджений
21/9 1452 в Ферарі, походив з ари-
стократичної родини. Великих спо-
собностей — студіював медицину —
однак вже в 19 році життя зали-
шив ці студії, а захоплений твора-
ми св. Томи з Аквіну аступив до
монастиря. Ставши в 23 році жит-
тя священником, в огненних промо-
вах виступав проти страшної демо-
ралізації латинського духовенства,
а навіть проти папи Олександра VI.
Борджі. Папа цей хотів наділити
Савонаролю кардинальською пур-
пурою, думаючи, що в цей спосіб
приборкає Савонаролю — однак
Савонароля ту пропозицію з обу-
ренням відкинув. Ставлений на при-
каз того ж папи перед духовний
суд своєю переконачною вимогою

впровадив суддів у клопіт, які на
могли добачитися в Його поведінці
вини. Кардинал Ромолінс, котрий
проводив цьому судові — казав за-
ти Савонаролю на тортури. Ті то-
тури під особистою контролею кар-
динала Ромолінса були такі страшні,
що Савонароля признався до жин-
мої вини, яке то признавня описує
відкликів. Врешті при допомозі
сфальшованих актів і на приказ
папи Олександра VI, засудили його
на кару смерті. Дня 23. травня
1498 повішено Савонаролю з дво-
ма монахами на площі "Piazza del-
la Signoria", а опісля тіла їх на ко-
стрі спалено. Савонароля є авто-
ром численних, дуже цінних праць
з обсягу аскези.

Ті, що судили Савонаролю, не є
як каже Россаді, розумнішими, ані
толерантнішими від фарисей, етно-
рія була не менше пересудною і на-
більше справедливою як синедріон.
Кардинал Ромолінс, представник
римського понтифікату при стра-
чненні Савонаролі не полишався
своєю огидністю (Rachlosigkeit)
безсовістністю (Gewissenlosigkeit)
по заду Каяфі, представника єру-
салимського понтифікату при стра-
чненні Ісуса. Так само як на площі
"Piazza della Signoria", так на Го-
гофті перед лицем Єрусалиму по-
вномо неїкчемний морд а імені
справедливості. Бо справедливість
"iustitia", це хіба найсумніше створ-
ження в творі Россаді, є найбіль-
шою брехнею культури.

Патентові від	0'90
J. Fildecos	2'30
Дир. фльор в пружини	2'50
Рукавички шкір. . .	6'80

Патентові від	0'90
J. Fildecos	2'30
Дні. Фільор в пружини	2'50
Рукавички шкір. . .	6'80

а пісти мира випущений на волю, вернувся знову до військової служби. — Двох американських летунів Акіста і Чемберлен установили новий рекорд довжини лету: 45 годин 11 хвилин і 11 секунд. Вони поспробують здобути нагороду 25.000 дол. за перелет океану від Нью Йорку до Парижа.

За тюремними решітками польських в'язниць перебуває багато українських політичних в'язнів: одні відбувають кару, інші очікують суду. За них не сміє забути наше громадянство й у формі добровільних датків на облекшення їхніх тюремних умов мусить їм матеріально допомогти. Відповідною нагодою до того є Свято Воскресіння. Датки належить слати на адресу: «Дністер», Львів, Руська 20, з допискою «Для політичних в'язнів».

— **Ріжні рекорди.** Вже нині туристи бора у Франції знають, що в літі приїде до Франції 1,140,000 мейндринів гостей, з Америки та Англії. — У Нью Йорку відбувся щим диним шлюбі 58-літнього містера (прівиде байдуже) з 48-літньою місдіс, як розвелись тому 23 літа; зійшовши випадково в хаті своїй доньки, підчас забаби з лнуками, сподобались собі туюю і помиринились. — Шим диним призначено генералом армії ірландської вільної держави Сін Мекеона. Є це досить відомийська кар'єра! Мексон був до 1909 р. солдатом у своїм селі. У боротьбі революційних республіканських військ Де Валеріи став хутко майором. Попавши в полон, був засуджений на смерті погромамиками.

— Страстні псалми відспівав Давидський Співашкий Гурток „Сурма“ під проводом а. Т. Купчинського у велику Пятницю в 6 годині вечером в церкві св. Параскеї на жолківському передмісті. В програмі концерту входять: 1) Бортнянського „Богообразний Іосиф“, 2) Велеті „По-

домі сирот-
та і бідні вдовиці по свячениках, коли
не мають даху над головою? Зробім
великодушну збірку для них з нагоди ве-
ликого свята Христового і отрим їх
своєю сиротській та вдовичі. А приби-
рані жертви шлім на дім для них до
Львова, на Домініканську ч. 11.

Надвірня. (Могло вже свою читальню сюда! — Чому не можна її як слід виножити? — Концепт п-і Цивільної і п. М. Леваго. — Де-ма-го! і крикнути не перевелися.) Темпо культурного руху в надвірнянським повіті стало бити живіше. Як з одної сторони збори УНДО, відновили порвані воєним лихоліттям звязки організації і політичного оспвідомлення й заставили знову населення повіту до ор-

ганізаційної праці, так з другої сторони відважний крок читальні «Просвіти» в Надвірній, котра рішила за дотепного виказкою «Всесвіт наших дінь» перебудувати половину читального будинку на садю, розбудив приспий культурный рух. Проти малодушних міркувань перерешен у горьковім темі протогом дисонпаді у половини грудня 1926 р. перебудову іжека в дні 19. грудня 1926 р. наймолодше покоління, шкільна дітвора, могло титнитися гостиною св. Николая в своїй власній хаті. Як виглядала ця гостина в своїй хаті, говорить за себе факт, що сама роздача дарунків трелала 2 години. Зусилля «Просвита» перевасти культурно-освітне діло згуртували в Надвірній без вінику всю нашу суспільність. Ніжка робота не викликала досі такої однодушности і залучала Мішанство поспійшло до роботи при зноженні матеріаліе, старша молоді відробляла різкі толочи, навіть дітвора помігала при порядкування матеріалу, винокшен завдання стін і т. д., а інтелігенція складела щедрі датки. Незабутими будуть тодішнє засідання видчу чит. «Просвита», що згуртували всю без вінику інтелігенцію, яка без зайвих дискусій і радою і грошем однострушно піддержувала захате діло. Вибудована за пиянами і виказліками іжека Цибриаського саяя показала ся на причуд акустичною, звномі вистарчаючою на туущіни мистиан і збори, вигидно; бо має гарну, хоч малу сцена і добуювані дві театральні гардероби, що підносати з признаннями навіть подлки й жиди, які вже з тодішніх мистиан кобистали. До буювани

За надіслане Редакції не відповідає.

Пау! по задуму закупити найліпші і найдешевші презервативи, французькі або мексиканські болони, повинен негайно ждати з взору разом з ціпником за 30л. 120 в значках, тузін зод. 4 6 9 12. — Виславля пошт. цілком дискус.

перфу- С. ФЕДЕРА льов, 7.
мерія Сикстуська 1764 10-10

салі неприступна читальня з дуже скрупленим фондом: всього 1,700 зол. із збірок, а кошти перебудови вийдуть на около 4,000 зол. Більша частина доугу вже сплачена. Головному журюю видали з тепер старання щоб виявляючіся сплатити весь довг і випосажити сядло і сцену. І тут, коли ходять тільки про викінчення діла, чит. "Прогнісїт" страшенно неохочим трудомощі. Немає видно у нас культурного діла, яке не обійшлобсь без вороги. Першим ворогом є на жаль, частина нашої молоді. Вони дещо розуміла добре поділ праці в суспільності, але відкопи замикають у Надзирн. п. СК., починає добачувати в своїм старім браті-інтелігенті ворога і на роботу то, котрої з запалом приступили, дякнїть тепер байдужно чи павати з погордою гейби на щось чуже. Смішно, що деякі люді вишукують серед своїх також працююч. незалежної інтелігенції "буржуї" замість братися до викінчення роботи інтригуєть, тероризують члени читальні викликають між старшим міщанством негодовання і роздорі. От і тому сцена не готова, от і тому треба платити чужого робітника; бо свій-якже собі взавсе стільки заплатити, що чужий, ще й каже: "Дяпаня працюю", так, якби то читальня не була для нього, а для інтелігенції. — Другим ворогом — хто ж би, як не наш "суспід"? Другу половину будинку читальні ще від 1920 р. *tunc subito* заняла Повгола Рада Шкільня і не уступає, не вважаючи на численні протести до Міністерств і кураторії. Осталися в читальнім домі тільки одна мала переходною кімната, який нема помешкання-ані для читальні ані для інших товариств. Хоча в Надзирній доволі прихитних поміщиків, хоча Рад Шкільний оферовано аж два вілли мільоні, то шкільний інспектор волеє празом "побудника" відсиладжувати свою ревізіцію. Становище шкільного інспектора викликає тут загальне обурення, бож кожний бачить в тім просте насильство, покриване кураторією в добі ославленої "санакції". — В июлі-побудований салі відбувся 27. березня перший прегарий концерт п'яносто п. Цибрізьської й артиста-скрипка п. Михайла Лепкого з Станіславова при аккомпаніменті пі Завчківської. Своім добром і виконанням точок програми виконавці перевиділи значно те, що звється "профінаціональним концертом". Такого концерту не повстидавсь ніколи ані Станіславів ані Львів. Концерт стягнув усю музикальну публіку нашого міста без різниці народности. Поважний дохід призначили концертанти в цілости на викінчення салі, за що читальня складала їм на цьому місці сердечну подяку. — За пару місяців будуть загальні збори читальні. Замість подяки за свій труд — буде видат по всякій правдоподібности збірник витрукування і порогани від наших ліпохів, усіх же доморослих молодих партійників зад різних завід та чисельних тепер усього демагогі. На жаль, таке вже у нас завелось, що всяке оправдане й неоправдане невдоволення видаються виключно на тих, що справді працюють для добра "меншого брата", для його морального й духового віднесення.

Камінка Струмилова. (Свято Шевченка). Серед непроглядної тьми, серед чорної, хробкої і всяких наскокомів, що ширяли купами жорнухати на Народних організмів Камінчичів, всі такі час до часу блиска і ясний промінь життєтворчого сонця. Таким ясним промінчиком є шорічний Шевченківський концерт, який щорого року відбувся в ясну соняшну днину 21. березня у просторій, по містечку прибраній салі «Народного Дому». Концерт відбувся виключно місцевими силами, з винятком святоїшої промови, яку віталося місцевий адвокат д-р Лєв Хоменський. На битком наповненій салі бачили ми місцевих музик, ремісників і зарібників, з яких багато прийшло такожно убраних. Показали і святоїшний настрій перебігали одиноким тямі духа Галазі Андрибери, яких насильно треба було приводити до порядку. На жалє, перелік місця салі, призначені для нахлї нашого громадянства, сатири пустали. Інтелігенція чомусь того дня мимала себе з радіа громадянства. З місцевих не бачили ми наших лікарів, професорів середньої школи, а навіть дуконєстє і їх родин багато возіло злихнєти дома. З сільської інтелігенції видно було лише двоє старших священиків і чотирі особи зломік народнього учительствє. Замість сільської інтелігенції видно було селян сільської навіть з подальших сіл, і це і селянок навіть дуже потішало. В два дні одно було дуже потішало. В два дні, нізніше, як і в кожній торговій день, видно було майже в копаті сільсьє дх

„OLKA“

Спеціальний магазин панчохових виробів, набувши корисно велику партію ПАНЧІХ, рукавичок і скарп-ток, продає їх по небувало низьких цінах.

1836 11-15

РИНОК 35

біля Мар. Торговлі

товариство і значну частину учасників, як по торговельній діяльності, так і по літературній, а після цього і на радіо, добрі поробки інтересів з'явилися в щоденні п. В. Виконавчий секретаріат, в першій мірі п. Е. Пехомов, що своєю першою і послідовною працею випускав нам першу за періоду нашого існування, музично-літературну творчість, належить йому визнання. Грім оплеки найменшого брата нехай будуть і директори і виконавчий міністер нагородою, як не всі ці похвали тут, що починає все ситити добрим прикладом. Ми не вказуємо на естраді серед зелених і ліній зброї погруддя Шевченка робили гарні хористи в багатих народних строях. Серед численних тоном святої програми особливо вказуємо в пам'яті супроводу вани Продикіної і декляції пани Косаревичної. Жалувати нехай, що святої програми не підхо-дила до рівня більшості слухачів, а була приготує більше для тих, що їх на-самі не було.

Літературний куток.

— Ленінградський Александрівський те-атр, який колись, славився виставами пєс Шекспіра у повних текстах, вистави тепер „Генріха IV.“ (дві частини) в основній лемонетерній переробі п. з. „Сєр Джон Фальстаф“; книжки переробки режисєр на цілота, а Фальстафа на представлення пролетаріату з яким, здоровим розумом і чистим серцем. Навіть ленінградські „Правда“ та „Красна Газета“ признали гаку поправку Шекспіра зовсім не-вдаденою.

— Все вишло з друку триназа книга „ЛІТЕРАТУРА, ВІСНИКИ“, яка опіра Шенченкини (статті П. Богданова, Л. Дюкова) містить м. ін. оригінальну, ніде не друковану статтю знаного приятеля України д-ра П. Рорбаха про акту-альні події в Китаї.

— Едвард Вилмовський у Станіславові перекладає на польську мову три поеми Шенченки: „Тополю“, „Наймичку“ й „У-голлєну“. Характеристичне для наших від-носин, що на згадані переклади не може майже ніде накладати, хоч вони на це по-ошні знавці заслуговали.

— Лідове Новини пригадали участь Т. Г. Масарика в цікавій анкеті, розписа-ній у 1906 р. журналом „Neue Blätter für Literatur u. Kunst“ на тему: „Які 10 кни-жок з європейської літератури вважаєте найкращими?“ Масарик дав таку відпо-відь: добру збірку народних пісень (без вказання, якої нації); Leigh Hunt „The Re-union of the heart“ (Релігія серця); „Peter Faine Rights of man“ (Права людини); Берсона „Одноженство і богатоженство“, Вандервельде „Альгоголізм“, Шарлотти Бронте „Віолета“, Шекспіра „Буря“, Ге-го „Правда та поезія“, Достоевського „Ідіот“ і Е. Браунінга „Аврора Лей“. Скажіть є в європейській літературі най-кращі книжки, про які чуєте вперше, правда? — Як нам відомо, трохи подібну анкету розписав саме тепер між нашими письменниками львівський двотижневик „Світ“.

Зі спорту.

Україна—Лєхія.

В неділю 24. квітня і в понеділок 25. квітня відбулися змагання в командному кінні між А-класовою дружиною „Лєхія“ й „Україною“. Медальні змагання відбулись на площі 40. н. п. (Погулєнка, доїзд грамажів 3, 6, 7). Змагання поведілки відбулись на площі Сокола-Батка. По-каток гри в обидві в г. 4. пополуночі. Можна надіятися, що при сприятливій по-годі львівська публіка вніється численно на цих змаганнях і цього не пожалує. Пере-мога „України“ кваліфікувала україн-ську одніацію на справді першочисну дружину у Львові, а з тим і в цілій Га-лиції.

З Української Книжкової Палати.

До всіх українських Видавництв та Редакцій українських часописів поза межами УРСР.

„Літопис Українського Друку“, журнал Української Книжкової Палати, починаючи з 1924 р. вийшла бібліографічна дані про всі видання, що виходять в межах УРСР. Книжкова Палата одержує в обов'язковому порядку від усіх видавців УРСР, ато вони не були, встановлену законом кількість обов'язкових примірників з кожного випуску друку; цим шляхом підде-дено міцну й певну базу під бібліогра-фічну роботу Книжкової Палати.

Але видання, що виходять з україн-ською культурою, прозують українську книгу й часописи, розкидані по україн-ських землях, що не входять до складу УРСР та по різних країнах Європи й Америки. Тому Українська Книжкова Па-лата вирішила поширити свою реєстра-ційно-бібліографічну роботу не тільки на видання всіма мовами, що виходять в ме-жах Радянської України, але й на видан-ня, що виходять українською мовою по всіх країнах світу. Щоруч з тим, по мо-жливості, Українська Книжкова Палата

збиратиме й реєструватиме видання, що вийшли іншими мовами, але присвячені Україні та українському питанню. В світо-вій бібліографічній практиці цей принцип порівнювання розуміння державної бібліо-графії вже практикується по деяких кра-їнах (Польща, Іспанія, Німеччина і ін.).

З цією метою Палата звертається до нас, а також до всіх українських видав-ників та книгарень, що працюють поза межами УРСР, а також проханням ре-гулярно надіслати на її адресу по одному примірнику своїх видань, незалежно від їхнього наукового та політичного змісту, для бібліографічного опрацювання та опу-бликування на сторінках „Літопису Укра-їнського Друку“, а також, по можливості, вислати їй повні комплекти видань за минулі роки і тим допомогти їй в її вели-кій культурній роботі збирання та ви-вчення українського слова в світовому розмірі.

Всім видавництвам, що відгукнуться на цей заклик, писатиметься безкоштовно „Літопис Українського Друку“, а також інші видання Української Книжкової Па-лати.

Адреса Української Книжкової Палати: УРСР, Харків, вул. Артема 29.

Українська Книжкова Палата: М. Годівнич, Ю. Никифорук директор, секретар.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Українського Нового Театру.

Красностаї:
21. IV. Маруся Богуславка.
22. IV. Віл.
23. IV. Чесна Сузанна.
24. IV. Дні нашого життя.
Холм:
25. IV. Маруся Богуславка.
26. IV. Віл.
27. IV. Чесна Сузанна.
28. IV. Запорожеська Дунаїс.
Район:
29. IV. Барон Кіммель.
30. IV. Ніч під Івана Купала. 1818 2-2

Порядок Богослужень в церкві Успеній Пр. Діви Марії (Волоцькій). Великий Четвер. Год. 83; Сл. Б. Ва-силья Вел. Год. 6. ввечерю: Страсти Г. Н. Хр. — Велика п'ятниця. Год. 830 рано: Царські часи. Год. 11. рано: Вечір-ня. Год. 12. рано: Обід з Псалтирною. Год. 6. ввечерю: Псалми, Надгробня Утєшєня. — Велика субота. Год. 830 рано: Служба Божя св. Василія Вел. — Світле Воскрєсення Г. Н. Хр. Год. 430 рано: Надгробня, обід і Вос-крєсення Утєшєня. Год. 10. рано: Служба Божя. Читані Служби Божі що години від 6. рано починає. Післядня чи-тана Сл. В. о год. 12-18. Год. 430 попол-Вечірня і проповідь. — Світлий поне-ділок і ввечерю. Всі Богослужєня як звичайно т. є о год. 6. рано Утєшєня і 1-а читана Служба Божя, о год. 10. рано спі-вана Служба Божя і проповідь, о год. 12. рано читана Служба Божя, о год. 4. по-пол. Вечірня і проповідь. — Львів, дня 29. квітня 1926. — Увага парохії. 2-1

Товариш перенесення україн-ської гімназії з 1907 р. і 20-літній пенатуральний звіт відбудеться в Че-ревоної Калині 7. червня 1927. Зголошуйтеся до тов. Антона Прокона, канд. адв. Пере-мишль, канцелярія адв. д-ра Черлюка-вєнєд. — С. Капелю, А. Полюка. 1674 3-7

Порядок Богослужень в храмі св. Спаса у Львові. В четвер: в 9. год. рано Соборна Сл. Божя з ввечерю, в год. 6. ввеч. Страсти Господні. В п'ятницю: о 9. год. рано Царські Часи, коло 11. год. Внесєня Псалтирної, о год. 6. ввечерю Надгробня Утєшєня. В суботу: о год. 9. рано Сл. Божя св. Василія Вел. а ввечірєню, о год. 530 ввеч. Надгробня; Обід о 6. год. ввеч. (не о 7. год.) Воскрєсення Утєшєня. В неділю Пасхи: о 7. год. рано чит-Сл. Божя, о 730 свячення пасок; о 9. год. рано Торжєствєнна Соборна Літургія; о 11. год. післядня читана Сл. Божя; о 5. год. попол. Велика Вечірня і проповідь.

Загальні Збори Українського Кра-євого Товариства охорони дітей і юнош над милодізкою у Львові відбудуть-ся 29. квітня п. о. о год. 16. в домі Гол-а при вул. Бляхєвській 11. І. пов. — ГОЛОВНА РАДА. 1906

Правничі книжки і кодекси продає і міняє за книжки на українській мові за-ряд бібліотек і „Просвіта“ у Львові, Ринок ч. 10. II. пов. в будні дні від 9—11 год. 1921 1-2

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

ГОДИНИК Ваш буде найліпше на-правлений у Івана Сельєнєвєйха — Львів, площа Маріївська 5. 1673а) 6-10

МАШИНИ до писання першорядних си-стем, нові і ужиті з письмом україн-ським і польським, оказію продає Ю. Ломєва, Сєпєвєнєва 9, тел. 28—79. 1853 7-10

ІДЕАЛЬНА ПАСТА до зубів КРЕМ

ПЕРЛОВИЙ Ігнатій Львів. 956118-2

5:50 ЗОЛ. коштує одна ложка, вилки, ніж і ложечка до кави а хін-ського срібла у Мандля, Копєрєнка 14. 1773 3-2

ПРЕМІЮ святочну 2 м. кухонних ручни-ків або 2-метрову філанку одержить кождий при закупі від 20 зол. з велико-го транспорту безплатних матеріалів нес-нєних і літніх „Галицький магазин новостєй“. Львів вул. Галицька 15. 1985 3-3

ІНСТРУКТОРА до ученика висшої гім-назії, особливо сильного в піємьїм, старшого віком, негайно потрібєню. Зголо-шєня, услєдя і поручєня слати на адре-су: о. Ст. Онїшкєвич, Купєвєнєч. п. Ко-пєлєвєчє сїмєнївськє коло Рудок. 1992 1-3

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошєня Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг лєгїїна, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

1878 Перєсїлєнєня Рєнтгєном. 14-25

Тєлєфон 834.

Лікарєвєно-дєнтїстїчєсє Завєдєнєня

д-ра Сїмона Раппапорта

Якова Нєссє

Львів, вул. Сїкстуська 17/11.

Плємбєвєнєня й вїнїмєнєня зубів бєз болє. Штучні зуби в кєвчєку і золоті на амерїканськєю сїстємє. Пєцієнтів з провін-ції полєгєджєтєся в найкорєтшєму часї. П. Т. урядовцєм і студєнтєм значєя зєнїжєя. 1996 Полєкшї в слєтах. 1-5

ВАЖНЕ для пасїчнїків!

Продємо

„Поступовє Пєсїчнїцтєво“

Архїлєнєка. 244 ст. друку. 174 ілюстрєцій, вєлєк. „Н. Часу“ цїна 7—зол. На поручєнє. послєду долучїтї 60 сот., послєдєлата 30 сот. доповіщє. — Головний склєд: Кїнїгарнєя Наук. Т-ва ім. Шевчєнка Рїнок 10. 1990 1-10

АРХІТЕКТ

Євгєн Нєгїрнїй

пєвєлїє свєє бїорє

— РИНОК 37. —

в подвїрїю (бїлє „Народнєю Торговлєю“), вї-конєс проєктї цєркєв і пр. 1993 1-2

Жїдєвїтє по всїх кїнїгарнєях і коопєратївах вїдєнє „Червоної Кєлїнї“

Наїновїпшє вїдєнєня: повїсть з турєцькєю вїзвольнєю вїднї Хєвдї Бїлє

Цїна 4 50 зол. „В ОГНІ“ порто 0.50 зол.

М. С. пїшє: Завдяки формї і змїстовї

читєтьсє повїсть

З окрєма незатєртє вїрнїєнє робїтї вонє на українськєю читачї: в богєтїв мїсїях затєрує вїя почуттє екзїстєнцїє сїюжєтє, і здєдєтьсє Яков, що турєцькє вїсторєка нєрєнєслє на малєазїйськїй ґрунт кєртїнї з Українськєю Рєволюцїєю 1985 2-2

На Свєтє! ВІНА На Свєтє!

Угорськї:	Бургундськї:
Самєрєднєр старїй зол. 7—	Chablis зол. 8-30
Badaacouyer 6-50	Pommard 8-30
Riesling 6-50	Італїйськї
Lezayka 6-50	Марсалєтєто 7-50
Erlanger червонїй 6—	Марсалє 6—
Szegszarder 5—	Vermuth 6—
Австрїйськї:	Іспанськї:
Mal'berger 6-50	Мєлєгєя дїчнєчє
Voslaue 7—	Соднєс француськїй ерєлї:
Француськї:	Royer & Guille 24—
Graves superieur 5-50	V. O. 24—
Haut Barac 7-50	V. S. O. P. C. 24—
Haut Sauterney 8—	V. O. 24—
St. Estache червонє 5-50	J. Heesney & Comp. 24—
St. Julien 6-50	I. Prunier & Comp. 24—
Chateaux Lafite 8—	Martell & Comp. 24—

1954 3-3 за флєшкє 07 лїтра.

Горїлєкї і дїкєрї красї і закордонї у велїкїх вїборї по найлїпшїх цїнах.

Торговлєя Чаю, Едмунда Рїдлєя у Львовї, вул. Рудєвськєю ч. 2.

Фїлія: Городецька ч. 74.

Цїнїкї на бєжєнєня. Поручєнєня з провінції полєгєджєтєся вїдємєтєню

Жїночє С-кє прєм. „Труд“ у Львовї

розписує

КОНКУРС

на посаду управлєнєлєя торговельногєго аз-дїлє. Подєнєня враз іє сїдєдєтєвєм торгєв-студїї вїдбутої практикї та ієфєрєнєсїєнєя прїслєдєтє до 1: травнєя 1927 на адресє: Іє. Лєжєгубєсєка, Львів, на Бєлєкєя Т. П. Умовє наступлїтї по вїдєнїм поручєнїєм 1994 1-3

НАДІРНА РАДА

ЗАМОВЛЄНТЄ ЗАМОВЛЄНТЄ

замїтїтї новостї українськєю лїтє-ратурї, що повїзлїєся в єстєнїєх дєлї:

Бєлєцькїй Лї: Основї лїтературно-наукєю критикї 302 17—

Євєє: Вїснєвєтї 28

Грєбїнєкє: Чєйковськїй, повїсть з малїонєкєм Холодїєго 5—

Лєвїцькїй-Нєчєдї: Мїкола Дїжєрє повїсть іє вїступом і повєснєнєм А. Крушєлєвськєго 2—

Архїлєнєкє: Поступовє Пєсїчнїцтєво 244 ст. друку, 174 ілюстр. 7—

Хєлїдє Елїб: В огнї, повїсть 45—

Чєйковськїй: Пєнєчє, повїсть 8—

На бєжєнєня вїслєдємо кєтєлєгєю лїтє-турнїх новїн з Вєл. Укрєїнї.

Кїнїгарнєя Наук. Т-ва ім. Шевчєнка у Львовї, Рїнок ч. 10. 1993 44

НА СВЯТА

Наїбїльшїй вїбїр Порцєлєнї, Шїклє. Хїнськєго сїрїблє

Фрєгєтє і Альпєкї

по найдєшєвшїх цїнах поручєє найстєрїє фїрма основєна в 1845 р.

Казїмїр Лєвїцькї

власн. Якїв і Алєксєндєр Лєвїцькї

Львів, пл. Марїйськєя 10, Тєл. 29—5

1901 3-3

ХОЛЕКІНАЗА

Г. Нємєєвськєго

лїчїть

ЖОВЧЄВЄ КАМІННЄ НЕ-

ДУГИ ПЄЧІНКІ, АРТРЄ-

ТИЗМ і їншї недуги

на тлї перємїнї матєрї.

Головний склєд

Варшєва — Новїй Свїт 5.

1914 Тєл. 304—95.

4-1

Червоної Калини

Наїновїпшє вїдєнєня: повїсть з турєцькєю вїзвольнєю вїднї Хєвдї Бїлє

Цїна 4 50 зол. „В ОГНІ“ порто 0.50 зол.

М. С. пїшє: Завдяки формї і змїстовї

читєтьсє повїсть

З окрєма незатєртє вїрнїєнє робїтї вонє на українськєю читачї: в богєтїв мїсїях затєрує вїя почуттє екзїстєнцїє сїюжєтє, і здєдєтьсє Яков, що турєцькє вїсторєка нєрєнєслє на малєазїйськїй ґрунт кєртїнї з Українськєю Рєволюцїєю 1985 2-2